

Štoreški ŽELEZAR

LETO XXVII 1989
OKTOBER ŠT. 7

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

O našem ugledu

Kakor pri vsakem človeku je tudi pri vsaki firmi važno, kakšen ugled uživa. Ni namreč vseeno, kaj si mislijo o tej firmi tisti, s katerimi firma posluje. Firma, ki jo partnerji ocenjujejo kot solidno, ima zaradi tega mnoge prednosti, ki jih lahko uveljavlja na trzišču. Ugled pri poslovnih partnerjih je tesno povezan še z ugledom, ki ga firma uživa v očeh javnosti. Nenazadnje, zelo važen je tudi ugled, ki ga firma uživa med svojimi zaposlenimi. Vsi ti vidiki ugleda podjetja tvorijo skupni ugled podjetja, ki se s tujko imenuje »image« **podjetja. Na kratko bomo poskušali razmišljati o tem, kakšen image ima naše podjetje in kaj storiti za izboljšanje le-tega.**

Najprej bi hoteli poudariti, da v takšnem tipu gospodarstva, kot smo ga imeli do sedaj, ugled za podjetje ni igral neke večje vloge, vsaj na domačem trgu ne. Zato navadno pri delovnih organizacijah temu vprašanju niso dajali večjega poudarka. Posledica tega je bil upad ugleda naših podjetij in blaga na tujih trgih. Danes smo torej praktično v vseh podjetjih pri nas pred tem, da si moramo ponovno pridobiti zapravljeno dobro ime. Ker pa iz vsakdanjega življenja poznamo, da se dobro ime lahko hitreje zapravi kot pridobi, nas torej v gospodarstvu in tudi drugje na tem področju čaka še veliko dela.

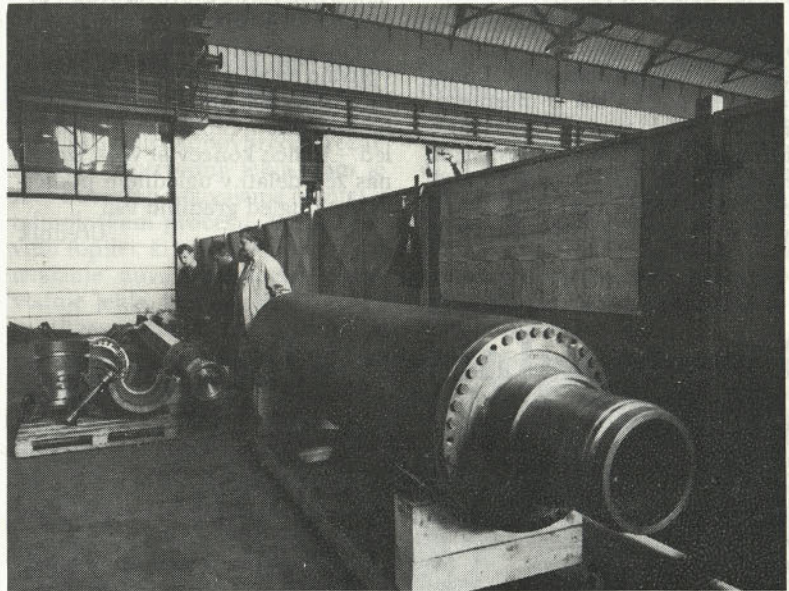
Če bi skušali za Železarno oceniti, kakšen ugled uživa v očeh poslovnih partnerjev, javnosti in med svojimi zaposlenimi, bi za to potrebovali celo raziskavo. Morda ne bi bilo slabo, če bi na tem mestu apelirali na to, da se takšna raziskava tudi naredi. Lahko pa že sedaj trdimo, da bi celovit ugled Železarne Štore moral biti vsekakor večji, kot je danes, če hočemo, da bodo iz samega ugleda izhajali kakšni vidnejši rezultati.

Kar samo po sebi se pojavlja vprašanje, kako izboljšati naš ugled. Preden se lotimo tega vprašanja, še nekaj o tem, kdo mora skrbeti za večji ugled podjetja. Trdimo, da si moramo za večji ugled prizadevati vsi zaposleni, tako na delovnem mestu kot tudi izven nje-

ga. In če sedaj skušamo opredeliti načine izboljševanja ugleda, moramo na prvem mestu poudariti kvaliteto naših proizvodov in izpolnjevanje pogodbenih obveznosti. To je osnova ugleda vsake firme. Brez tega osnovnega pogoja so vsa nadaljnja prizadevanja brez večjega efekta, kajti naši izdelki so ogledalo nas samih. Na tem področju nam, kljub določenim pozitivnim premikom ostaja še veliko dela, predvsem glede na zahteve, ki jih pred nas postavlja trg, zlasti evropski. Ob izpolnjenem osnovnem pogoju nas naši poslovni partnerji prično v konkurenci še dodatno ocenjevati, predvsem v smislu eventualnega dolgoročnejšega sodelovanja ali smo dovolj soliden partner. Tu je zelo važno, kako smo finančno močni oziroma kako poslujemo. Prav tako pride do izraza še vse tisto, kar izgrajuje človekov subjektivni vtis o določeni firmi: od tega, s kakšnimi ljudmi se pogovarjajo v firmi (ali imajo soliden nastop, znanje in so vredni zaupanja), do vtisa o tem, s kakšno firmo imajo opravka (ali v njej vladata red in disciplina itd.). Danes obstaja v svetu posebni instituti, ki se ukvarjajo samo s proučevanjem posameznih firm, za druge firme, ki se zanimajo za investiranje ali kakšno drugačno dolgoročnejše sodelovanje. Verjetno je pri tem odveč povedati, da so to izjemno precizne in drage študije.

Kar se tiče ugleda v javnosti, je poleg tega, kar je važno pri ugledu, ki ga uživamo pri poslovnih partnerjih, pomembno to, kar o nas pišejo sredstva javnega obveščanja, ki pravzaprav v veliki meri kreirajo mnenje javnosti o firmi. Kot proizvajalec surovin sicer nimamo neposrednega stika z množico potrošnikov, vendar nas to ne odvezuje, da ne bi v javnosti gradili čim boljšega imagea o sebi. Pozitivno mnenje javnosti o nas se nam lahko zelo izplača, tako na področju pridobivanja sredstev kot tudi na področju kadrov in še kje.

(Nadaljevanje na 2. strani)

V Železarni Štore izdelan prvi sesalno-pritiskni valj za Sladkogorsko PALOMO

NOV PROIZVOD

Sestavni del vsakega stroja za proizvodnjo papirja je valj z dvojno funkcijo: iz prihajajoče mokre papirne mase sesa vodo in na drugi strani to maso pritiska na nasprotni sušilni valj. Projektiran in izdelan je iz ca. 130 pozicij, razen zunanje puše in velikih ležajev, ki so uvoženi, je vse ostalo izdelano iz domačih materialov. Zunanja rotirajoča gumirana in perforirana puša je iz bron ali nerjaveče litine, v notranjosti valja je mirujoča sesalna komora s podtlakom. Med obema je izvedeno nenehno tesnenje s pomočjo tesnilnih letov in zraka. Zraven omenjene podtladne in nadtladne napeljave so še vgrajene vodne in mazalne napeljave. Valj vsebuje še enostopenjsko gonilo in možnost nagibanja komore s pomočjo polžnega prenosa.

Iz navedenih skopih tehniških podatkov je razvidno, da je to v bistvu kompliciran stroj in da so bile potrebne temeljite priprave za uspešno realizacijo projekta. Prve informativne pogovore z naročnikom smo začeli pred osemnajstimi meseci, konstrukcijska dokumen-

tacija je končana pred enim letom, valj je bil izdelan in odpremljen 29. 9. 1989.

Nosilec posla je PTE industrijska oprema, pa vendar je to skupinsko delo večih oseb, ki so sodelovali ne glede na tedanje reorganizacijske posege in sedanjo organiziranost (nekdanji projektivni biro, razvojniki livarstva in mehanska obdelava, obe priprave in proizvodnje, komercialne in kontrolne službe).

Valj bo v kratkem vgrajen v papirni stroj in eksplantacijsko preizkušen. Naše nadaljnje aktivnosti bodo usmerjene v: izdelavo propagandnega materiala, pogovore z istim in novimi naročniki o izdelavi enakih ali podobnih valjev, zamenjavi uvoženih plaščev iz bronu z domačim materialom. V tem smislu potekajo obsežne raziskave dinamičnih karakteristik našega materiala v LAKOS Ljubljana.

Na koncu se vsem sodelujočim v projektu zahvaljujem na vloženi naporih, znanju in zagnanosti in na svidenju do naslednjega projekta.

Slobodan Milanović

(Nadaljevanje s 1. strani)

O našem ugledu

Kot črna metalurgija v današnjem času nismo na dobrem glasu v Sloveniji. Trdim, da v veliki meri tudi po lastni krivdi, saj smo se vse preveč obnašali, kot da smo nujno zlo industrializacije. Premalo smo se prilagajali in gradili drugačno sliko o sebi. Zato moramo danes vlagati napore v to, da s svojo investicijsko politiko pa tudi z vsakdanjim delom dokazujemo, da smo napredna industrijska veja, ki je potrebna, ki se razvija v smeri vedno manjšega onesnaževanja okolja, manjše energetske potratnosti in boljših delovnih pogojev.

Na koncu in nenazadnje še nekaj o izgrajevanju ugleda našega podjetja v očeh lastnih delavcev. Danes se o tem govori kot o internem marketingu, ki poteka vsakodnevno. Nesporno je, da je zaposleni, ki ima dobro mnenje o svojem podjetju, pripravljen zanj tudi več žrtvovati in bolje delati. Druga po-

membna stvar je, da skozi izgrajevanje ugleda podjetja gradi tudi drugačen odnos do svojega dela in dela svojih sodelavcev. V primeru, da je mnenje večine delavcev, da delajo v podjetju, kjer vlada red, potem gorje tistemu sodelavcu, ki je malomaren. Samo iz tega primera je razvidno, da smo na tem področju še zelo šibki. Morda bo kdo rekel, da bo o našem podjetju imel boljše mnenje, ko ga bodo bolje plačali. Delno to drži, vendar pa vemo, da si je treba denar prislužiti, a prislužimo si ga z dobrim delom, s kvaliteto, z dobrim poslovanjem... in tudi z večjim ugledom. In tako smo zopet na začetku.

Zato naj na tem mestu pozovemo vse sodelavce, naj se borijo za ugled Železarne Štore na svojih delovnih mestih, pri izpolnjevanju svojih delovnih dolžnosti in naj vplivajo na to, da ne bi bilo situacij, ko nas je sram pred drugimi, ko po nepotrebnem zapravljamo svoj ugled – konec koncev si vsak izmed nas želi delati v uglednem podjetju. A ta ugled gradimo vsi!

Urednik

Proizvodnja jekla narašča

Bralci ŠTORSKEGA ŽELEZARJA so v majski številki iz leta 1988 lahko prebrali sestavek z zgornjim naslovom.

Vzroki za ponovitev naslova nam povedo, da jeklo »TRMASTO« zavrača poskuse aluminija, plastike in drugih materialov, da bi ga izrinili iz uporabe.

Proizvodnja surovega jekla v deželah Evropske skupnosti je julija 1989 dosegla 11.609 tisoč ton, kar je za 6,1 odstotka več kot v mesecu juliju prejšnjega leta. Proizvodnjo so povečali v vseh državah, razen na Nizozemskem in Portugalskem. V teh dveh državah se je proizvodnja zmanjšala zaradi posebnih razlogov in ne zaradi zmanjšanja povpraševanja in porabe jekla v Evropi in v svetu. V prvih sedmih mesecih leta se je proizvodnja jekla v Evropski skupnosti povečala za 4,8 odstotka.

Z modernizacijami jeklarn (v zadnjih desetih letih) so države Evropske skupnosti ustvarile pogoje za rentabilno proizvodnjo kakovostnih jekel in vsestransko možnost za prilagajanje zahtevam tržišča. Ti podatki nam zgovorno povedo, s kakšno konkurenco se srečujejo naše železarnice na tujih trgih. Enaka konkurenca nas pričakuje tudi na domačem tržišču, zlasti po delni ali popolni sprostitev uvoza jekla, ki jo napoveduje zvezna vlada.

Perspektiva proizvodnje jekla v Železarni Štore v taki konkurenci je le tedaj, če nam uspe s kakovostjo, dobavnimi roki, programi ter iznajdljivostjo in prizadevnostjo vseh zaposlenih kompenzirati prednosti, ki jih imajo drugi. Praksa in razvojne poti govori, da je mesto za optimizem.

Gojko MANOJLOVIČ, dipl. ing.

Nagrade za raziskovalne naloge v okviru visokošolskega študija

Na razpis raziskovalnih nalog v okviru visokošolskega študija za leto 1989 smo prijavi tri naloge:

1. Darko HRASTNIK, dipl. metalurški inženir: »OPTIMIRANJE REAKTORJA ZA KONTINUIRANO PROIZVODNJO JEKLA«

Ocena naloge na fakulteti: 10

2. Daniel VESENJAK, dipl. strojni inženir: »NAČRTOVANJE SERIJSKE PROIZVODNJE LITIH STRMORAMENSKIH PLATIŠČ V ŽELEZARNI ŠTORE«

Ocena naloge na fakulteti: 10

3. Samo ULAGA, dipl. strojni inženir: »MODELIRANJE VALJANJA Z METODO ROBNIH ELEMENTOV OB UPOŠTEVANJU ELASTO-PLASTIČNEGA MATERIALNEGA ZAKONA«

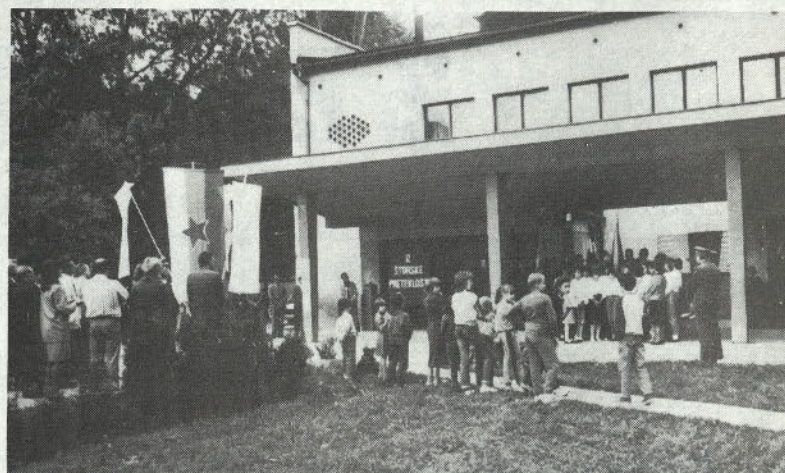
Ocena naloge na fakulteti: 10

Naloge predstavljajo rešitve določenih razvojno-raziskovalnih problemov v Železarni Štore. Avtorji teh nalog so od raziskovalne skupnosti dobili nagrado.

Iskreno čestitamo!

Slavica GLAVAN, dipl. org. d.

Ob krajevnem prazniku Štor in obletnici samouprave

Proslava pred kulturnim domom

Sicer v skromnejših razmerah kot prejšnja leta, vendar svečano in z bogatim kulturnim programom sta krajevna skupnost in Železarna letos skupaj proslavili svoj praznik – 17. september (dan, ko se je v daljnem petdesetem letu prvič sestel Delavski svet Železarne).

V enournem kulturnem programu so se pred štorskim Kulturnim domom, prizoriščem osrednje svečanosti, zvrstili s svojimi nastopi učenci OŠ »Štorski železarji«, ženski in moški pevski sestav iz Kopol, mladi instrumentalisti ter seveda štorski pihalni orkester »Štorski železarji«.

Po uvodnem govoru glavnega direktorja Železarne, tovariša Senčiča, je predsednik delavskega sveta Marjan Ramšak razdelil priznanja ZASLUŽNI DELAVEC ŽŠ (o tem berite poseben članek).

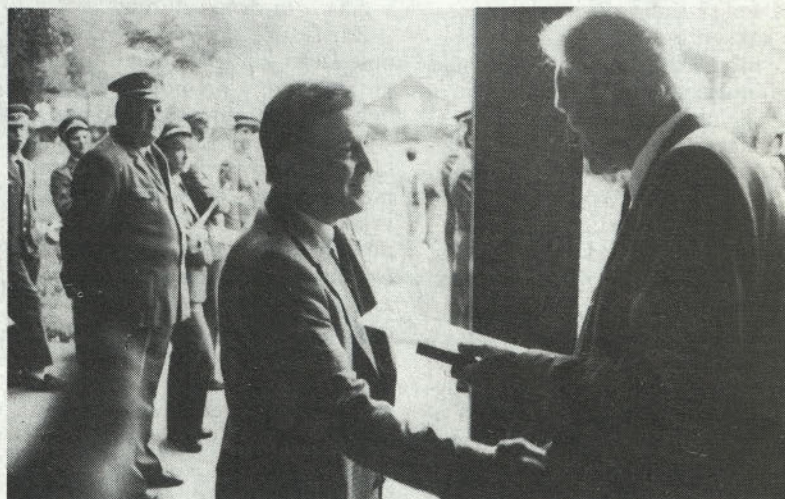
Predsednik Skupščine krajevne skupnosti Štore, tov. Jože Kramer, je v nadaljevanju obširno razložil krajevno aktivnost in za dolgoletno delavnost v imenu organov KS Štore nagradil tovariše Srečka

Senčiča, Ladija Žoharja, Vlada Novaka in Ivana Vengusta s posebnimi priznanji. Ob koncu svečanosti so bili vsi prisotni gostje in krajanji (bilo jih je okoli 200 – dejal bi, da je to majhna številka) s strani kustosa celjskega Pokrajinskega muzeja, magistra Cvirna, povabljeni na ogled razstave slik, besedil in predmetov pod naslovom IZ ŠTORSKE PRETEKLOSTI. Avla Kulturnega doma je ta večer in še ves naslednji teden nudila bogat vpogled v delo in življenje naših dedov, tovarne, kraja in družtev. To delo, s katerim želimo nadaljevati, je otrok skupine navdušencev, strokovnjakov in sedanjega vodstva Železarne, pa seveda vseh tistih, ki so zanj karkoli prispevali.

V tednu pred, in tednu po prazniku, 17. septembru, se je po območjih naše Krajevne skupnosti zvrstilo niz prireditev, tekmovanj pa še otvoritev komunalnega objekta – nove ceste v Prožinski vasi. Vse to v čast prazniku kraja Štor.

Jok

Zaslužni delavci Železarne Štore

Mirko Strohmaier sprejema priznanje

(Nadaljevanje na 3. strani)

ZASLUŽNI DELAVCI ŽELEZARNE ŠTORE

(Nadaljevanje z 2. strani)

Na svečani proslavi v počastitev praznika Krajevne skupnosti Štore in uvedbe samoupravljanja v Železarni Štore smo petim našim sodelavcem podelili visoka priznanja »Zaslužni delavec Železarne Štore«. Ta najvišja priznanja našega podjetja so prejeli naslednji tovariši: Mirko Strohmaier, Ivan Lubej, Vladislav Plahuta, Ivan Pertinač in Ivan Vovk.

V obrazložitvi, ki jo je podala komisija za priznanja in odlikovanja pri Konferenci OOZS ŽŠ, katera je tudi predlagatelj na osnovi predlogov osnovnih organizacij sindikata je navedeno:

svojega dela. Še posebej je potrebno izpostaviti njegovo osebno angažiranje pri investiciji AFL in razreševanju tehnoloških problemov, ki so se pojavljali ob njeni izgradnji. Cenjena je njegova vrlina, da je vedno pripravljen prisluhniti prizadevanjem delavcev in jim nuditi vso strokovno pomoč.

Ivan LUBEJ, zaposlen v PTE proizvodnja valjev kot livar v livarni I. Tov. Lubej je v železarni zaposlen od leta 1953 dalje in je eden redkih livarjev-specialistov s tako dolgim stažem v našem kolektivu. Zaradi njegovih bogatih izkušenj so mu bile zaupane strokovno najzahtevnejše naloge na livarskem področju, ki jih je vedno opravil z največjo zavzetostjo in odgovornostjo. S svojim pozitivnim odnosom do dela pa vzpodbuja k boljše-

Ivan Pertinač je ponovčar v jeklarni

vodnje in skupinskega dela na izmeni. Zaradi omenjenih sposobnosti in visoke zavesti dosega njegova skupina nadpovprečne rezultate pri proizvodnji jekla. Sam je zelo dovteten za uvajanje novitet v tehnološkem procesu. Je med prvimi topilci, ki so koristno sprejeli uvajanje nove tehnologije proizvodnje jekla, kar ima vsestranske pozitivne učinke na zmanjšanje

spособnost, iznajdljivost in inovativnost. Čeprav nima zahtevane formalne izobrazbe, si je mnogo izkušenj pridobil ob delu. Ima izredno dober občutek za kvaliteto in natančnost ter s tem preprečuje nastajanje nepotrebnih stroškov. Ves čas zaposlitve je tudi aktiven v samoupravnih organih, delegacijah za SIS ter ostalih družbeno-političnih organizacijah.

Ivan Lubej – livar v Livarni I je takole sprejel priznanje

Mirko STROHMAIER, dipl. inž. metalurgije, zaposlen kot koordinator razvoja za PTE litina. Tov. Strohmaier je v železarni zaposlen od leta 1976 dalje. Ves čas zaposlitve je aktivno vključen v razreševanje proizvodnih oziroma tehnoloških problemov, predvsem v livarni II, kjer je tudi najprej opravljal dela in naloge tehnologa in kasneje vodje TOZD. Tov. Strohmaierja odlikuje velika požrtvovalnost, poštenost ter velik čut odgovornosti do

mu delu tudi svoje sodelavce, med katerimi je zelo cenjen. Vrsto let je aktivno deloval tudi v samoupravnih organih in sindikatu.

Vladislav PLAHUTA je zaposlen v jeklarni kot topilec na elektroobložni peči, kamor je bil razporejen po ukinitvi SM peči. V Železarni je zaposlen od leta 1968 dalje. Tov. Plahuta se predvsem odlikuje z visoko delovno zavestjo, pri-dnostjo in veliko sposobnostjo in občutkom za organiziranje proiz-

Ivan Vovk strugar in dolgoletni član pihalnega orkestra

porabe materiala, zmanjšanje električne energije in na splošno znižanje stroškov v proizvodnji. Tov. Plahuta Vlado ima poleg ostalih že nešteti dobri lastnosti tudi visoko discipliniranost in tovarištvo – korekten odnos do sodelavcev in nadrejenih. Vseskozi je bil aktivno vključen v samoupravnih organih, delegacijah in družbeno-političnih organizacijah.

Ivan PERTINAČ, zaposlen je v jeklarni kot ponovčar. V Železarni je tov. Pertinač zaposlen od leta 1965 dalje. Vrsto let je opravljal dela in naloge žerjavovodje na elektroplavžu, po ukinitvi proizvodnje pa je bil razporejen v jeklarno. Tov. Pertinača odlikuje izredna

Ivan VOVK, je zaposlen v Železarni od leta 1958 dalje, sedaj opravlja najzahtevnejša strgarska dela v proizvodnji valjev. Poznan je kot delavec, ki svoje delo opravlja z veliko mero odgovornosti in zanesljivosti, s čimer pomembno prispeva k boljšim delovnim rezultatom. Vseskozi je aktivno vključen v osvajanje novih izdelkov, svoje znanje zna prenašati tudi mlajšim delavcem. Med sodelavci je priljubljen, saj je tovarištvo njegova posebna vrlina.

Vključeval se je tudi v delo samoupravnih organov, vrsto let pa je zelo aktiven član naše godbe.

Vsem nagrajencem izrekamo iskrene čestitke.

Ana T.

Vladislav Plahuta – topilec iz jeklarne

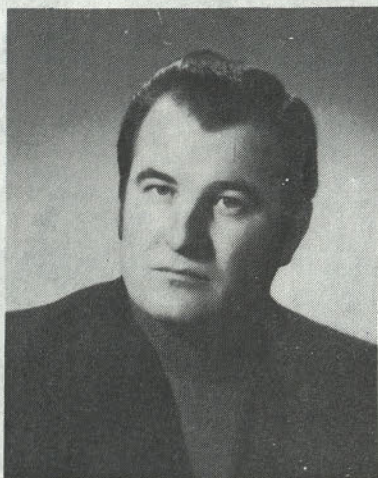
**20. OBLETNICA SOZD
SLOVENSKE ŽELEZARNE
27. OKTOBER 1989**

BRONASTI, SREBRNI, ZLATI

Sem v Celju na Tomšičevem trgu. Datum niti ni pomemben. Gledam ljudi, ki se zbirajo in opazujejo modre uniforme, instrumente, stojala za notni material in obraze naših godbenikov. Premišljuje, kako se počutijo pred nastopom, ali je tudi kaj treme, ali morda neprijetnega počutja brez dvorane – na prostem.

Ko zaigrajo prvo skladbo, mi misli uidejo drugam: k poslušanju melodij, ki jih ustvarjajo naši godbeniki pod strogo taktirko dirigenta. Aplavz občinstva. Obda me lep občutek, v katerem začetim ponos. Kako tudi ne, to so naši godbeniki pihalnega orkestra »Štorski železarji«. 20 let jih družijo skupno trdo in zagnano delo. V teh plodnih letih delovanja so zasloveli v širšem prostoru, mnogih prireditelj si brez njih sploh ne predstavljamo več. Veliko »krivdo« za to, da naš pihalni orkester toliko let uspešno deluje in žanje priznanja, nosi predvsem njihov dirigent, prof. Franc Zupanc.

Danes orkester šteje 45 aktivnih članov, s pomembnimi značilnostima: njihova povprečna starost je 18 let in večina od njih ima glasbeno izobrazbo. Ti dve kakovosti orkestra so za doseganje uspehov izrednega pomena. Tudi za te posebnosti naših godbenikov ima največje zasluge prav prof. Zupanc. S svojo visoko strokovnostjo usposablja mlad kader na glasbenih šolah in v samem orkestru. Njegovo dolgoletno delo, ki ga opravlja z veliko mero odgovornosti in ljubezni, je s strpnostjo in vztrajnostjo naših godbenikov rodilo bogate sadove. Uspeli so, to pa danes ni lah-

Anton Sorčan: 22 let med godbeniki

ko, da jih pozna širša slovenska javnost.

Po že v prejšnjih letih doseženem bronastem in srebrnem odličju jim je letos uspelo, da so prejeli najvišje republiško priznanje: ZLATO PLAKETO. To se je zgodilo na republiškem tekmovanju pihalnih orkestrov Slovenije v Mengšu, kjer so v drugi kategoriji zahtevnosti ponovno dokazali, da njihova prizadevanja po vse večji kakovosti uspevajo v celoti.

Dobitniki zlata bodo letos praznovali visok jubilej. O tem in še o čem sva se pogovarjala z veteranom pihalnega orkestra, tov. Antonom Sorčanom, ki ima skupaj 22 let aktivnega dela v pihalnih orkestrih.

Najprej bom današnjega sogovornika predstavila za vse tiste bralce, ki ga morda ne poznate. Anton SORČAN, igralec na trombon

(po domače pozavna na poteg), se je vključil v godbo na pihala pred 22 leti. Igranja se je dve leti učil v godbi pod vodstvom dirigenta tov. Berghausa. Takrat je bil dijak metalurške šole v Štorah. Po razpadu te godbe na pihala je bilo nekaj let pavze, dokler se ni ustanovil današnji pihalni orkester. Član tega je takorekoč od prvega dne in dodatno glasbeno usposobljenost je pridobival od prof. Zupanca. V vseh letih igranja v ansamblu je tov. Sorčan opravljal še druga pomembna dela, ki so v vsaki taki »družini« potrebna: bil je v organih upravljanja, funkcijo gospodarja in obveščevalca pa ima še danes. Zaradi trenutnih potreb je za nekaj časa prevzel tudi odgovornost podpredsednika pihalnega orkestra.

Tov. Sorčan je poskrbel za nadaljevanje družinske tradicije. Že pred devetimi leti je zainteresiral svojo hčer Katjo, da se je po predhodnem učenju v glasbeni šoli priključila pihalnemu orkestru.

Vas aktivnosti že kaj obremenjujejo?

Kar dosti trdne volje in ljubiteljsstva je potrebno. To velja za vse člane pihalnega orkestra. Ob preštevanju dni naših aktivnosti smo prišli namreč do zanimivega podatka: posameznik v pihalnem orkestru v povprečju na leto vsak tretji oz. četrti dan obleče uniformo. Že to dejstvo pove, da smo velikokrat res preobremenjeni, ampak z dobro voljo gre vse.

Ob že dosedaj doseženih najvišjih odličjih v drugi kategoriji zahtevnosti sprašujemo nekoliko provokativno: kakšne ambicije imate v bodoče v tem že tako uspešnem orkestru?

Ambicije seveda imamo: uvrstiti se v prvo zahtevnostno kategorijo. Tudi ta cilj ni nedosegljiv ob sedanjem dirigentu in ob našem resničnem resnem delu. Uvrstitve v prvo zahtevnostno kategorijo bi pomenilo, da bi se lahko uresničila naša velika želja: sodelovati na svetovnem prvenstvu pihalnih orkestrov kot ljubiteljski ansambel.

Letos boste praznovali 20. rojstni dan orkestra.

Po dopustniškem premoru smo z vajami že pričeli konec avgusta. Takoj na začetku se bomo na skupnem sestanku vseh članov temeljito pogovorili o nadaljnjih aktivnostih in načrtih za delo v bodoče. Tu pričakujemo pomoč tudi od našega predsednika, tov. Marjana Drogenika, dipl. ing., ki ga velikokrat pogrešamo v svojih vrstah.

Na visok jubilej se bomo še posebej dobro pripravili, saj želimo našim simpatizerjem prikazati vsa dosedanja prizadevanja in uspehe. Slavnostni koncert bo konec leta in že sedaj moramo poudariti v imenu vseh godbenikov, da bomo veseli, če nas bo prišlo poslušati čim več železarjev, katerih ime nosimo.

Ob zaključku izražam misel in željo, s katero živi tudi naš pihalni orkester, na katerega lahko opozarjamo s ponosom.

Zlata dekleta in fantje, najдите pot do uresničitve vseh vaših želja po nadaljnjih uspehih! Prepričana sem, kot verjetno tudi vi, da vam bo pot do ciljev še naprej osvetljeval vaš neutrudni strokovni in duhovni vodja, dirigent prof. Franc Zupanc.

Veselim se z vami ob doseženih izrednih uspehih in visokem jubileju.

Ana T.

NEKAJ O PATENTIH IN INFORMACIJAH, KI JIH DAJEJO ...

Pri zasledovanju tehničnega razvoja in znanja ter ekonomskih koristi, ki iz tega izhajajo, se je v svetu porodil patentni sistem. Patenti predstavljajo najboljše vir tehničnih informacij in vsebujejo najnovejše znanje. Prinašajo vse pomembne razvojne in tehnološke postopke. Imajo prednost pred strokovno literaturo, ker vsebujejo le novosti, ki jih ob tistem času še ni v strokovni literaturi. Uporaba patentne literature nam torej omogoča, da smo na tekočem z najnovejšimi dogajanjem, kajti vsi domiselni in dognani izumi se v svetu pojavljajo v patentnih.

Patenti so pisani tako, da so razumljivi povprečnem strokovnjaku. Vsebujejo skice, risbe ter novosti tudi na kratko in razumljivo definirajo naloge, ki jo rešujejo. Patenti (oz. patentna dokumentacija) obravnavajo samo prečiščene rešitve, ki so tehnično izvedljive ter s tem predstavljajo določeno komercialno vrednost.

Patent oz. patentni dokument je javna listina in je na željo dostopna katerikoli fizični ali pravni osebi. Podatke, ki nam jih patenti prinašajo, je mogoče uporabiti na različne načine: pri planiranju proizvodnega programa – statični pregled patentov omogoča relativno hitro in še dovolj natančno spoznavanje smeri svetovnega razvojnega trenda; pri določanju detajlov tega ali onega proizvoda širimo lastno znanje, hkrati pa se izognemo konkurenčnim patentnim zaporam; pri utečeni proizvodnji se s spremljanjem in sprotnim informiranjem o novostih neprestano seznanjamo s stanjem pri konkurenci...

Mednarodna patentna klasifikacija »IPC« je celotno območje tehnike razdelila na desetine tisoč polj; patentne dokumente pa, glede na vsebino, ki jo obravnavajo, razporedila po poljih oz. po ustreznih strokovnih področjih. S tem je zagotovljen pregled nad dogajanjem na področjih in v celoti.

Mi dobivamo bibliografske podatke (naslove in druge podatke o dokumentih, ki so potrebni za naročilo patenta) iz desetih strokovnih področij. Patente (oz. njihove fotokopije) iščemo na različne načine: na osnovi imena prijavitelja, izumitelja, številke dokumenta ali dežele, kjer je bil patent prijavljen. Dokumentacijski center Ž. Š.

Pravni nasveti

Glede na vedno večji porast in število različnih pravnih vprašanj, s katerimi se delavci in občani obračajo na razne institucije kot tudi uredništva nekaterih periodičnih publikacij, smo se v pravni službi odločili, da bomo vsem zainteresiranim delavcem in upokojencem našega podjetja nudili v okviru danih možnosti in razpoložljivega časa pisne in ustne pravne nasvete.

Ustne pravne nasvete bomo posredovali vsak teden ob četrtek med 11. in 13. uro v naših prostorih na Lipi. Z njimi bomo zainteresiranim dali predvsem prvo usmerjevalno informacijo v pogledu vsebinske rešitve konkretnega problema. Na ta način želimo marsikomu prihraniti odvečno pot in nepotrebne (visoke) stroške.

Pisne pravne nasvete pa bomo posredovali v obliki pisnih odgovorov na postavljena vprašanja v vsaki številki tovarniškega glasila – Štorski železar, glede na v te namene odmerjen časopisni prostor. Vprašanja naj bodo postavljena kratko in razumljivo, pošiljajte pa jih na naslov naše službe.

Ob zaključku predstavljene informacije želimo posebej opozoriti, da bomo z zadevnimi pravnimi nasveti pomagali zainteresiranim delavcem in upokojencem našega podjetja v njihovih privatnih pravnih zadevah.

V našem glasilu bomo objavili najbolj zanimiva vprašanja in odgovore

Dirke tovornjakov za evropsko prvenstvo v Nürburg-ringu

»Naš« tekmovalni tovornjak

Železarna Store je prvič sodelovala kot sponzor tekmovalne ekipe Beljetrans

Dirke tovornjakov

Evropsko prvenstvo tovornjakov je podobno tekmovanju F1; vozi se na enakih dirkališčih, vlačilci so razdeljeni v tri kategorije A (do 11951 cm³), B (11952 do 14100 cm³) in C (14101 do 18500 cm³). Po tehničnem pregledu je več neuradnih in dva uradna treninga za startno pozicijo, na koncu sta dve dirki za točke. Vozila so na stranski stezi, startni vrstni red je na osnovi doseženih časov treningov. Na znak starterja vozijo za uradnim vozilom poln krog, potem se to vozilo umakne in ko prva vozila prečkajo startno črto, se vse v hipu spremeni. Kolona mirno brnečih močnih strojev v trenutku letčega starta zatuli, vse je v gostem črnem dimu, gume zacvilijo in se zakadijo in dirka se začne. Vozi se deset krogov (po ca. 3 km) s povprečno hitrostjo 115 km/h. Občasno zleti kakšno vozilo s steze, posebej če je na cesti olje; včasih se zadenejo med sabo, vendar ni hujših nezgod. Po desetih krogih je konec dirke, ugotovi se položaj vseh vozil in prvih deset dobi točke.

Pravila vožnje so enaka kot pri F1: ni omejitve količine goriva, maksimalna dovoljena hitrost je 160 km/h, kontrolira se med dirko in pozneje na tahografu in v primeru prekoračitve sledi diskvalifikacija. To je iz varnostnih razlogov, ker posamezna vozila brez problemov presegajo hitrosti čez 200 km/h.

Dirkalni tovornjak

Vozilo naj bi bilo navidezno podobno standardni izvedbi tega tipa z določenimi omejitvami in izboljšavami:

– minimalna teža je po kategorijah: A (5 t), B (5,5 t), C (6 t); naše vo-

zilo FAP 1626 je tekmovalo v B skupini in je tehtalo 7,5 t;

– pri motorjih so omejitve samo v prostornini, »friziranja« so maksimalno dovoljena.

Naše vozilo je imelo standardni Mercedesov motor OM 402 FAMOS brez turbokompresorja z 256 PS, Volvov zmagovalca v B skupini pa 900 PS. Prvi v C skupini, Mercedesov tovornjak, je bil »sfriziran« na 1300 PS, startno hitrost 100 km/h je dosegel v 7 sek, na dirki je bil komaj opazen, ni ropotal ni se kadilo od njega, enostavno žvižgal je po stezi. Za razvoj in pripravo tega vozila so porabili 1,750.000 DEM. Pri dirkalnih tovornjakih je kabina za voznika standardna, najmanjša izvedba, popolnoma »oropana«, ima samo športni sedež, nekaj instrumentov in obvezni varnostni lok. Rezervoar za gorivo je manjše izvedbe, postavljen v sredino vozila, celo za zadnjo osjo. Dodatni so rezervoarji in hladilniki za olje, vodo za diskaste zavore, itd.

Na tehničnem pregledu se kontrolira medosna razdalja, širina koloteka, varnostni loki, čelada, kombinizon itd. Vožnja s klasičnimi gumami z zračnicami ni dovoljena. Skoraj vsa vozila uporabljajo strmoramenska aluminijasta platišča.

Tehničnih izboljšav je veliko. Jasno je, da so dirkalni tovornjaki pripravljani samo za dirke in se dobesedno prevažajo na dirke. Naše vozilo je imelo registrsko tablico, ker so ga pripeljali na dirke in ga potem odpeljali nazaj, skupno 3000 km.

Naša ekipa

Beljetrans je prva jugoslovanska ekipa z dovolj poguma, volje in navdušenja, da se je odločila za sodelovanje na dirkah. Prvič so dirkali v Budimpešti in celo osvojili štiri točke. Naslednja udeležba je bila sedaj v Nürburgringu, kjer smo v

močni konkurenci 21 ekip zasedli 15. in 18. mesto. V Budimpešti je vozilo bilo sestavljeno s pomočjo tujih ekip (sposojena platišča, gume, čelade, kombinizon, luči, sedež itd.). Tokrat pa je to bilo kompletno jugoslovansko vozilo: platišča, ventili, sedlo iz Stor, gume iz Borova in Save, kombinizon od TT Prebold, čelada iz Veplasa, orodje od Uniorja itd. (okoli 20 sponzorjev).

V Beljetransu premišljujejo o udeležbi na še eni dirki v tej sezoni, in to v Španiji. Vendar so potrebne določene izboljšave (modernejši motor s turbo kompresorjem, zmanjšanje teže, premaknitev težišča, itd.).

Premišljujejo tudi o sezoni 1990 in udeležbi s pravim dirkalnim tovornjakom. Vse pa je odvisno od denarja oziroma sponzorstva.

Start na dirki tovornjakov

Ekipa jugoslovanskega tovornjaka

Platišča so prvo dirkalno preizkušnjo uspešno opravila in ekipa je zadovoljna z njimi. Sedlo ni bilo mehansko obremenjeno, je pa konstrukcijsko in proizvodnjo na visoki ravni.

Tovornjak je bil oblepljen z nalepkami sponzorjev (naše nalepke »MONOLIT«) in predstavlja gibljivo reklamo.

Razen športnega in tehničnega sodelovanja med Železarno Store in Beljetransom na področju dirk pričakujemo širše komercialne povezave s PIK Belje na področju platišč, sedel, opreme za proizvodnjo hrane itd.

Slobodan Milanović

ZAHVALA

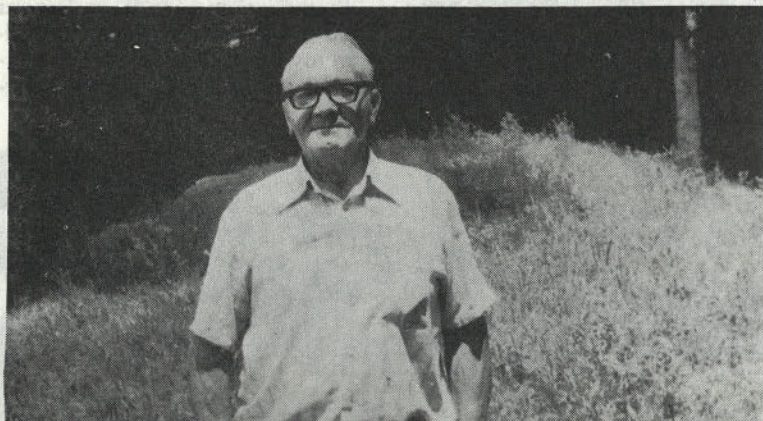
Sodelavcem OBRATA ENERGETIKA se najlepše zahvaljujem za dolgoletno sodelovanje in darilo ob odhodu v pokoj.

Ivan Fajdiga

DOPISUJTE

V NAŠ
ČASOPIS

PORTRET NEKDANJEGA SODELAVCA

Edi Voga – sedemdesetletnik

V tednu po junijski plači sem v Babni gori pri Loki obiskal čilega sedemdesetletnika, EDIJA VOGO, za njegov rojstni dan in mu ob tem postavil nekaj vprašanj. Odgovore sem strnil v vsebino, ki jo navajam spodaj.

Edi je kot kvalificiran livar in kurjač plinskih peči pa še obratni reševalec z izpitom v naši Železarni »odslužil« (z beneficiranimi leti) celih 42 let. Rodil se je leto po prvi svetovni vojni; v Štorah se je zaposlil 24. 6. 1946. Delal je kot razbijač cevi, bil predelavec in skupinovodja. S svojo zvesto Minko (Ljudmilo) se je poročil 1955. leta. Bila je delavka v Libeli. Potem ko sta vso svojo »aktivno« dobo preživela v Štorah, uživata zaslužen pokoj na svojem majhnem gruntu in v novi hišici, rezultatu svojih žuljev. Oba zakonca imata status borca NOB z dvojnimi štetjem. Edi je prvi dve vojni leti preživel kot ujetnik, zadnji dve pa v direktni partizanski borbi.

Poznal sem Edija še kot smrkavec, Štore pač niso velemesto. Po 30. letih, ko sem ga zdaj ponovno videl (osebno se tudi prej nisva poznala), me je že ob pozdravu impresionirala njegova veselost, odprtost in optimizem, kar vse je kazal kljub tretjerazredni invalidnosti in revmi, ki ga pogosto nadleguje. Edi resnično izžareva delovno in življenjsko vedrino, plodno preživetih 70 let, trdoživno voljo, vztrajnost, ljubezen do dela, soljudi in živali (na svojem domu jih ima vseh vrst). Nekako postane blizu vsakega, ki se spozna z njim, saj je notranje širok, s cvetjem v duši, ki ga podarja okolju, ostro sodeč sebe in milo druge. Edi Voga se z nostalgijo spominja delavske tovarišije iz Štor, delovnih akcij v kraju in tovarni. Pravi, da so bili to hudi, a lepi časi. Prepustimo mu končno besedo:

»Saj moje življenje ni tako pestro, da bi bilo zanimivo tudi za časopis.

Kot pretežna večina vrstnikov moje generacije sem pač preživel vse tisto, kar je bilo potrebno – to pa je: otroštvo v pomanjkanju, zrelost ob trdem delu, a vmes je bilo še marsikaj. Usoda mi je namenila v vojnem času dve leti ujetništva, prav toliko časa pa sem tudi sodeloval v borbi. Rodno Hrastje sem zapustil po vojni, ko sem se zaposlil v Železarni Štore. Bil je to čas prostovoljnega dela in udarništva in nisem štel ur, ki sem jih opravil pri izgradnji štorskih objektov, kot so: vodovod, stadion, ozkotirna proga iz tovarne na Lipo in vse tisto, kar danes ima to lepo naselje. Vse težko in slabo človek pozabi, lepe stvari pa ohranimo v spominu.

Za mene osebno je bilo in je še najlepše tisto staro delavsko tovarištvo. Prav po tem so mi Štore najbolj ostale v spominu.

Železar mi prinaša v moj zdajšnji dom novice iz tovarne, vesel sem tega. Vse znanice v Štorah po tej poti pozdravljam. Redno spremljam tudi dogodke preko TV in časopisja, pa mnogočesa več ne razumem. Lepšo in srečnejšo vsakdanjost smo si delavci Jugoslavije zaslužili, a se nam z vsakim dnevom vse manj obeta.

Čestitkam za 70. rojstni dan se pridružujemo tudi mi, delavci iz uredništva Železarja.

Jok

Srečanje upokojujencev Železarne Štore

Naše vrle upokojujence

Po dveh letih so se ponovno srečali vsi upokojujenci Železarne Štore, na srečanju 16. 9. 1989 pri Mlinarjevem Janezu. Čeprav je bil začetek srečanja predviden ob 10. uri dopoldne, so se že ob 9. uri pričeli zbirati upokojujenci. Pričakali so jih predstavniki Železarne Štore in že kar na začetku se je vnel prisrčen razgovor. Upokojujence je zanimalo kaj je v železarni novega, medtem, ko so se še aktivni zanimali za to, kako živijo njihovi nekdanji sodelavci in sodelavke, kakšno je njihovo zdravje itd. V kulturnem pro-

gramu sta nastopila godba na pihala Železarne Štore in folklorna skupina iz Kompol. Upokojujence je v imenu vodstva Železarne Štore pozdravil direktor za razvoj in tehnične službe Boris Marolt, dipl. ing. V imenu upokojujencev se je za pripravljeno srečanje zahvalil Rajko Markovič, Jani Selinšek pa je prisotne pozdravil v imenu našega sindikata. V popoldanskih urah se je nadaljevalo srečanje v lepem sončnem vremenu in prijetnem vzdušju. Človek si ni mogel kaj, da ne bi bil vesel ob pogledu na naše

Nagradni oddih v Radencih

Sindikatu Železarne Štore je tudi letos poslal na nagradni enotedenski oddih svoje dolgoletne sodelavce. Prvi tedenski paket je bil od 11. do 17. junija, a drugi od 18. do 24. junija 1989.

Nam, udeležencem prvega pake-

ta (na sliki) je kljub nevšečnostim z vremenom teden prehitro minil.

Za ta nagradni oddih, ki je obenem tudi oblika preventivnega zdravljenja, se sindikatu Železarne Štore vsi udeleženci zahvaljujemo.

Štorski šoferji različnih generacij

(Nadaljevanje na 7. strani)

SREČANJE UPOKOJENCEV

(Nadaljevanje s 6. strani)

Franc Logar z upokojenci Matijo Žafranom, Ivanom Leskošekom, Ivanom Plauštajnerjem

nekdanje sodelavce in sodelavke, ki so prepevali ali plesali medtem, ko so tisti, ki jim ni bilo do plesa, klepetali in se spominjali nekdanjih dni.

Prisostvoval sem razgovoru med Karlom Kumerjem in Ivanom Galufom, ki sta se spominjala starih časov v livarni. Kumer je s pono-

plačila. Vinko Galuf se je spominjal časov, ko se je učil pri Kumerju livarstva, in v šali je dejal, da se spomni, ko ga je ta brcnil, ko je naredil napako pri njunem skupnem delu. Galuf mu takrat in tudi danes ni zameril, saj kakor je dejal, je bil Kumer sicer strog vendar pravičen učitelj.

Alojz Mulej, Alojz Žerak, Franc Stante in Franc Rehar

som dejal, da je začel delati v železarni leta 1934 in sicer se je najprej 4 leta učil skupaj z Alojzom Jagrom, Jurijem Čehovinom, Martinom Žoharjem in Pepijem Sprajcarjem. Učenje za livarja je bilo zelo naporno, saj je uk sestavljalo poleg rednega dela tudi dvakrat na teden šola, ki je bila po 12. uri. Poleg tega pa je šola bila tudi ob nedeljah popoldan. V livarni so sami mešali pesek iz navadnega peska, oglja in grafita, da so tako pridobili modelni pesek. Po končanem uku, je postal samostojen livar v kaluparnici. Nato je delal tudi kot mojster in kot voznik dvigala. leta 1966 je bil upokojen. Skupaj z Galufom sta se spominjala, kako so se delali v livarni najzahtevnejši ulitki za izvoz npr. cilindri za BORZIK lokomotive, velika kolesa za Pakistan iz ferolitine in veliki kotli. To so bili izjemno zahtevni ulitki, na katerih je delo trajalo tudi po tri tedne na enem komadu. Če je bil narejen škart, pa nisi za ta komad dobil nič

Bil sem priča tudi drugih zanimivih razgovorov in spominov na preteklost, posebno se mi je vtisnil v spomin razgovor s Francem Karnovškom in njegovo ženo Cvetko. Karnovšek je že 19 let v penziji. V Železarni je delal v šamotni kot kurjač. Spominjal se je težkega dela in prahu, ki ga je bilo pri njegovem delu ogromno. V zadnjih poplavih na Kozjanskem mu je odneslo dva vinograda in njivo. Oba z ženo sta zaprosila železarno, da naj bi jim pomagala pri njihovi nesreči.

Se bi lahko pisali o tem srečanju upokojencev, pa vendar je najvažnejše to, da so bili, upam, udeleženci tega srečanja zadovoljni in da jim je bilo prijetno skupaj.

Na koncu bi se želeli v imenu vseh zahvaliti za dobro organizirano srečanje, predvsem pa naj velja posebna pohvala našim gostincem, ki so več kot 500 glavo množico, na Teharjih, zelo lepo in dobro pogostili.

Zahvala upokojenca

Železarna Štore je tudi letos povabila vse svoje upokojence na prijateljsko srečanje z aktivnimi delavci Železarne, ki je bilo v soboto, dne 16. septembra, na Teharjih pri Mlinarjevem Janezu. Srečanje so organizatorji res vzorno pripravili in tudi izvedli. Upokojencev je bilo po oceni nad 450, kar je zelo lepo število, če upoštevamo, da mnogi iz takih ali drugačnih vzrokov (predvsem starosti) ne morejo več

na takšna srečanja.

Naj poudarim, da smo bili vsi upokojenci brez izjeme zelo zadovoljni s tem srečanjem in smo vsem, ki so srečanje organizirali in izvedli, zelo hvaležni, zlasti še vodstvu Železarne Štore, ki najde čas in voljo, predvsem pa finančna sredstva za tako srečanje. Vsem res hvala in priznanje, ki tudi nekaj velja!

Anton Mackošek

Pravno mnenje

Navkljub prepričanju, da različna nezadovoljstva preko ocenjevanja in komentiranja določenih odločitev organov v posameznem podjetju s strani zainteresiranih delavcev poteka in mora potekati po, v te namene uzakonjenih poteh (organov upravljanja podjetja, sodišče in drugi družbeni nadzorni organi), ter ob posledičnem dejstvu, da časopisni in drugi podobni mediji tudi iz preostalih vsebinskih vzrokov niso primeren prostor za objektivno in vsestransko razsojo nasprotujočih si mnenj, podajam na članka Silvester Dreviška v časopisu Novi Tednik št. 37 z dne 14. septembra 89, zaradi avtorjevih vsebinsko prirejenih navedb, njihove neutemeljenosti ter tendencioznosti, naslednje

pravno mnenje:

Že ustavna dopolnila k zvezni ustavi določajo **dva temeljna in osnovna kriterija** pri razporejanju dela dohodka za celotno osebno in skupno porabo in sicer, delavčevo živo in minulo delo oziroma njegov prispevek, ki ga je dal k ustvarjanju tega dohodka in upravljanjem družbenih sredstev (Ur. l. SFRJ, št. 70/88; Amandma X).

Tudi noveliran Zakon o združenem delu povzema temeljna ustavna kriterija z dolžnostno zavezo delavcev, da določijo osnove in merila za delitev sredstev za osebne dohodke (Ur. l. SFRJ, št. 85/87; čl. 125-138); podobno tudi Zakon o d. razm. (ur. l. SRS, št. 18/88, 104, 105 čl.). Oba najvišja zvezna zakonska predpisa z vidika pravne hierarhije in usklajenosti zakonskih in podzakonskih aktov, postavljata torej dva temeljna vsebinska elementa na osnovi katerih naj bi se določal delavčev osebni dohodek. Da je delavčev prispevek tako z živim kot minulim delom, predvsem pa preko rezultatov tega dela odvisen od mnogoterih dejavnikov ter seveda bistveno različen, najverjetneje ni potrebno posebej komentirati.

S. D. v obeh člankih navaja, da naj bi bila plača generalnega direktorja našega podjetja nezakonita in neupravičeno visoka. Kot dokaz za to svojo trditev posplošeno navaja Samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka ter delitev sredstev za osebne dohodke in sredstev sklada skupne porabe (čeprav pri tem ne navede, katera določila

tega sporazuma naj bi bila kršena), se sklicuje na določila družbenega dogovora in strokovnih podlag SRS in ne pove, v čem vidi in zaradi katerih določil naj bi bila ta plača nezakonita. Kot primerjalne dokaze ponuja S. D. še številčne podatke o plačah njegovih kolegov v ostalih dveh slovenskih železarnah, povprečni OD v podjetju za obdobje I-VI 1989 ter plače direktorjev v celjskem prostoru. Ponujeni »dokazi« že zaradi njihove nepreciznosti in posplošenosti **ne morejo biti pravno relevantni.**

Na področju delitve OD obstojata dva družbena dogovora in sicer zvezni (Ur. l. SFRJ, št. 2/85 in 28/87) ter republiški (Ur. l. SRS, št. 20/87), katera določata skupne osnove in merila za samoupravno urejanje odnosov pri pridobivanju in delitvi dohodka. Oba družbena dogovora podrobneje opredeljujeta in razčlenjujeta te skupne osnove in merila, s tem da oba povzema navedeni in upoštevni ustavni kategoriji elementov pri določanju OD. Zvezni družbeni dogovor tako primeroma navaja te elemente v njihovi razčlenjeni obliki kot zahtevnost dela, odgovornost pri delu, delovni pogoji, kakovost rezultata dela, medtem ko republiški družbeni dogovor določa različna skupna metodološka izhodišča, ki se nanašajo prav tako na različne elemente pri določanju OD. Slednji pri tem zavezuje udeležence, da v ustreznih samoupravnih sporazumih prav posebej opredelijo in določijo zlasti enotno metodologijo za določanje razvida del in nalog, različne skupne osnove in merila, višino zajamčenega OD ter ostale pogoje (čl. 24).

Temeljni samoupravni akt, ki v podjetju ureja obravnavano problematiko je torej navedeni samoupravni sporazum. Tudi v njem je skozi temeljna načela določeno, da morajo biti kriteriji, osnove in merila za delitev ustvarjenih sredstev za OD določeni tako, da zagotavljajo odvisnost OD delavcev od njihovega prispevka k delu in rezultatom dela. **Navedeni samoupravni predpis nikjer ne določa nekega maksimalnega relativnega razmerja** kot temeljnega, kakor S. D. v svojih člankih želi prikazati, in absolutno zavezujočega kriterija, po katerem naj bi se tudi dolo-

(Nadaljevanje na 8. strani)

Pravno mnenje

(Nadaljevanje s 7. strani)

čal OD, v konkretnem primeru OD poslovnega delavca. Določeno je le, da so relativni odnosi med posameznimi rangi v okviru sedmih strokovnih kategorij določeni v geometrijskem zaporedju in točkovno ovrednoteni po posameznih rangih. Glavni direktor je s svojim delovnim mestom oz. deli in nalogami, katere opravlja razvrščen v 31. rang. Za ta rang je bilo določeno 1015 točk. Zaradi sprejetja nove makro, mezo in mikro organizacije v našem podjetju, ki velja od 1. 4. 1989 dalje, izrazito večjih pooblastil, samostojnosti in odgovornosti posameznih vodilnih in strokovnih delavcev ter zaradi ostalih stimulativnih, kadrovskih in poslovnih razlogov je Delavski svet podjetja na 12. redni seji, dne 26. 6. 1989 obravnaval predlog vrednotenja s povečanjem števila zaposlenih, ki imajo range od 26 do 31 ter pri tem s sklepom tudi odločil, da se za 31. rang določi nova obračunska osnova 1400 točk.

Delavski svet je s sprejetim sklepom resda delno posegel v navedeni samoupravni sporazum vendar pa je to opravil v skladu s svojimi pooblastili, po Statutu (čl. 36) in Zakonu o podjetjih (čl. 49).

V skladu z novim zveznim zakonom, kateri vsebinsko na novo ureja in posega v temelje družbeno-ekonomskih odnosov, to je z Zakonom o podjetjih (Ur. l. SFRJ, št. 77/88 in 40/89), ki je sicer pričel veljati s 1. 1. 1989, smo delavci Železarnice Štore že v aprilu mesecu letošnjega leta na referendumu sprejeli Statut in z njim preoblikovali bivšo enovito DO v družbeno podjetje. V statutu smo zapisali, da spada med samoupravne splošne akte podjetja tudi pravilnik o OD in skupni porabi, kateri naj bi sicer nadomestil trenutno še veljavni navedeni samoupravni sporazum. Pri tem smo izrecno določili, da bo ta pravilnik (kateri je že nekaj časa v obravnavi in se sedaj zbirajo ustrezne pripombe nanj), sprejemal delavski svet. Prav tako smo določili, da ostanejo v veljavi vsi ostali obstoječi samoupravni splošni akti oz. njih določila, če niso v nasprotju s tem statutom, do uskladitve. **Ne drži torej navedba S. D.,** da bo možno spremeniti citirani samoupravni sporazum po istem postopku kot je bil sprejet, to je z referendumom, temveč s sklepom delavskega sveta (čl. 55)!

S. D. se v svojih člankih sklicuje tudi na Stokovne podlage, ki izhajajo iz družbenega dogovora. Pri tem navaja najvišje relativno razmerje OD 1 : 7,2, pri tem pa zopet **napačno tolmači** vlogo in pomen teh podlag. Po izrecnem določilu republiškega družb. dogovora (čl. 48/1) se Stokovne podlage, katere sprejema Odbor udeležencev družbenega dogovora uporabljajo kot **metodološki pripomoček**. Navedeno relativno razmerje na katerega se sklicuje S. D. predstavlja **orientacijsko pomagalo pri**

praktični realizaciji določil družbenih dogovorov. Njihova uporaba nima torej obligatren, temveč fakultativen pomen. Pa tudi sicer navedene podlage predvidevajo pri določanju vpliva uspešnosti poslovnega organa **tudi vpliv drugih osnov in meril** na oblikovanje OD poslovnega organa, s tem da pri tem navajajo relativno razmerje 1 : 7,8. Prav tako pa določajo, da naj se osnove in merila pri ugotavljanju uspešnosti dela poslovnega organa uredijo v ustreznem samoupravnem sporazumu. Pri tem je posebej ponovno za poudariti, da so bile navedene podlage, ki se nanašajo na osnove in merila pri oblikovanju OD poslovnega organa izdelane v letu 1983 ter prav tako, glede na navedeno, **da ne predstavljajo na področju OD nek kogentni predpis temveč le praktično in vsebinsko pomagalo** pri oblikovanju temeljnega samoupravnega predpisa s tega področja.

V skladu s podano obrazložitvijo, lahko to pravno mnenje zaključimo z ugotovitvijo, da ne obstoje nikakršni razlogi, še najmanj pa tisti, ki jih navaja v svojih člankih S. D., zaradi katerih, naj bi bila plača glavnega direktorja nezakonita in neupravičeno visoka. S tem v zvezi se sprašujem, zakaj se S. D. s podobnimi članki v tem časopisu ni oglašil pred 2 ali 3 meseci, ko je bila plača tega istega direktorja ne samo neupravičeno nizka temveč katastrofalna, tudi v primerjavi s plačami direktorjev na celjskem prostoru? Prav tako ne morem verjeti v dobronamernost načina izražene nezadovoljstva S. D. glede direktorjeve plače, saj menim, da ima provokativen namen.

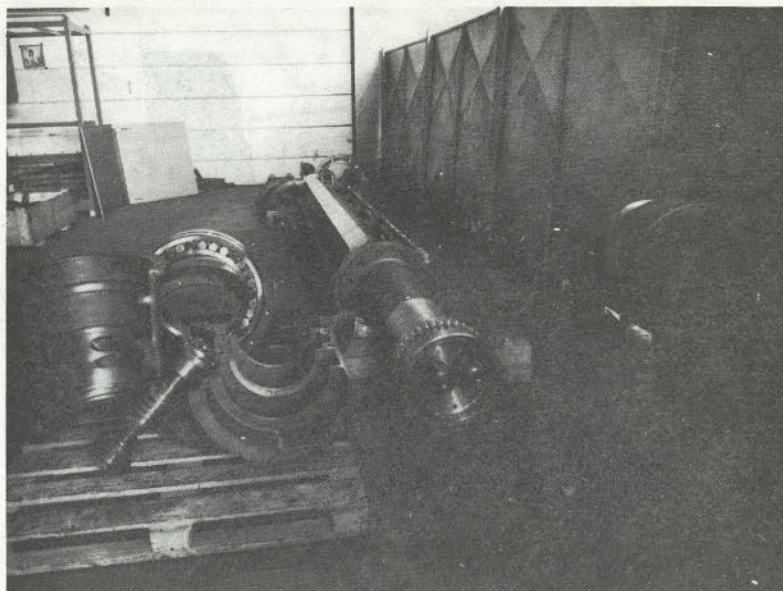
Tudi sam sem prepričan, da je treba korenito spremeniti vlogo ter vsebinski pomen dela obstoječih sindikatov, vendar pa izbrani način S. D., to pa je način časopisnega zmerjanja, podtikanja in obtoževanja konkretnega sindikata, pravgotovo ni rešitev za ukrepanje v željeni smeri.

Tovrstno polemiziranje tudi ne more biti skladno z zakonitostmi uvajanja tržnega gospodarstva, v soodvisni vlogi ter krepitvi funkcij večjega vpliva in pomena dela strokovnih in poslovnih kadrov preko izkazanih rezultatov dela, ob upoštevanih specifičnostih posameznih gospodarskih dejavnosti, kot tudi neskladen z ustvarjanjem produktivnih in uspešnih podlag za čim večje vključevanje v skupen evropski prostor.

Vsega tega pa pravgotovo ne bo moč doseči z uveljavljanjem nekih umetnih dohodkovnih razmerij, torej s sklicevanjem na neke fiktivne dohodkovne okvire, temveč le s prizadevanji po kvalitetnejših prispevkih vsakega posameznika pri doseganju dobička podjetja, kateri bo nato v fazi njegove razdelitve omogočal solidno življenjsko raven vsakega posebej, kot tudi družbe kot celote.

Damjan Vrečko, dipl. iur.

Sestavni deli valja za Palomo

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dobrega moža, očeta in dedija

IVANA VRHOVŠKA

se lepo zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej za spremstvo na njegovi zadnji poti, za darovano cvetje in vence, za finančno in drugo pomoč, za sočustvovanje z nami.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi!
Žalujoči: Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage žene in mame se iskreno zahvaljujemo vsem sodelavcem, sindikatu in godbi na pihala, tovarišu za opravljen govor in za darovane vence ter izrečeno sožalje.

Mož Franc OROŽIN
in hčerki ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega ata

STANKA JOŠTA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sodelavcem, ki so nas tolažili, nam pomagali, darovali cvetje in ga pospremili v prerani grob. Posebna zahvala gospodu župniku, govorniku Železarnice Štore in godbi na pihala.

Žalujoči: Tončka,
sin Gusti ter hčerki Slavka
in Tonika z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mame

FANIKE ZAJC

iz Šentjanža se iskreno zahvaljujemo OŠ Štore za darovano cvetje in denarno pomoč. Posebej hvala ravnatelju tov. Novaku za poslovilne besede ob odprtem grobu. Hvala tudi OOS Železarnice Štore in obratoma MO in Jeklovlek za darovano cvetje in tolažilne besede ter vsem, ki ste pokojnico pospremili na njeno zadnji poti.

Žalujoči: mož Karel,
sin Tone in hčerka Nada

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

MIHAELA ROZMANA

se iskreno izhvaljujemo vsem, ki ste njegovo slovo olepšali s cvetjem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo kolektivu Železarnice Štore, še zlasti delavcem iz Valjarne, govornikom tov. Knezu in tov. Kraglju, gasilcem gasilskega društva iz Štor in okoliških gasilskih društev ter godbi na pihala Železarnice Štore. Posebej se zahvaljujemo tudi vsem sosedom iz Kovinarske 22.

Žalujoči: žena Polona,
hčerke Štefka, Beba, Fanika
in sin Karli z družinami

ŠTORSKI ŽELEZAR – glasilo OZD Slovenske železarnice ŽELEZARNA ŠTORE – izhaja enkrat mesečno – Uredniški odbor: Tomažin Ana, Verbič Stane, Kragelj Jože, Marolt Boris, Kocman Vojko, Plausteiner Stane, Javeršek Branko – odgovorni in glavni urednik Pungartnik Oto. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (St. 421 – 1/72 z dne 20. 2. 1974) – tisk Aero Celje – TOZD Grafika – rokopolisov ne vračamo.